

ZASADY OPRACOWANIA PRZYPISÓW I BIBLIOGRAFII

PRZYPISY

- ▶ Przepisy dolne proszę wstawić jako „odwołanie” z paska narzędzi lub skrótem klawiaturowym (prawy alt + J)
- ▶ przypisy dolne muszą mieć numerację ciągłą,
- ▶ przypis traktujemy jak zdanie: zaczynamy wielką literą, kończymy kropką,
- ▶ czcionka – rozmiar o dwa numery mniejszy od tekstu głównego, odstępy 1,
- ▶ akapit wyrównujemy do lewej (Ctrl+L lub pasek narzędzi).

Przypis powinien zawierać:

- ▶ inicjał (inicjały) imienia i nazwisko autora,
Mieczysław Tomaszewski → M. Tomaszewski
Stanisław Ignacy Witkiewicz → S.I. Witkiewicz (między S. i I. nie stawiamy spacji; stawiamy ją dopiero pomiędzy inicjałem/inicjałami imienia i nazwiskiem)
- ▶ pełny tytuł (wraz z podtytułem, zapisany *kursywą*),
- ▶ miejsce i rok publikacji, (Warszawa 2010)
- ▶ numer strony (skrót „s.”):
s. 5-30 (przywołujemy przedział, po skrócie „s.” stawiamy spację, między numerami stron krótki myślnik),
s. 15 i n. (przywołujemy stronę 15. i następne),
s. 15, 17, 19, 23 (przywołujemy kilka stron nienastępujących po sobie),
s. 44 (§ 7) (przywołujemy stronę oraz paragraf).

Przykładowy przypis:

S. Balbus, *Intertekstualność a proces historycznoliteracki*, Kraków 1990, s. 145.

TWORZENIE SKRÓTÓW

- ▶ W przypisach używamy łacińskich skrótów: ibidem, idem, eadem, eidem, eaedem, op. cit., (według zasad opisanych w kolejnych punktach, bez kursywy).
- ▶ Kolejne wystąpienie danego tytułu (jeżeli w artykule mamy odniesienia tylko do jednego tekstu danego autora i jeśli nie odnosiliśmy się do tego tekstu w przypisie poprzednim):
M. Tomaszewski, op. cit., s. 22.
- ▶ Kolejne wystąpienie danego tytułu (jeżeli w artykule mamy odniesienia do więcej niż jednego tekstu danego autora i jeśli nie odnosiliśmy się do tego tekstu w przypisie poprzednim):
M. Tomaszewski, *Interpretacja integralna...*, op. cit., s. 22.
- ▶ Odniesienie się do tego samego tekstu, do którego odnosi się poprzedni przypis:
Ibidem. (gdy cytujemy ten sam tekst z tej samej strony, co poprzednio)
Ibidem, s. 33.

- ▶ Jeśli cytujemy inny tekst tego samego autora, którego cytowaliśmy w przypisie wcześniejszym:

Rodzaj męski w odniesieniu do nazwiska autora: Idem, *Ku rzeczy myślenia*, Warszawa 1999, s. 11.

Rodzaj żeński w odniesieniu do nazwiska autorki: Eadem, *Wariacje na postmodernizm*, Kraków 2008, s. 11.

Jeśli autorów jest kilku:

Rodzaj męski: Eidem, *Capitalisme et schizophrénie*. Mille Plateaux, Paris 1980, s. 22.

Rodzaj żeński: Eaedem...

W przypadku tłumaczeń stosujemy skróty:

► tłum. (przekłady na język polski)

M. Heidegger, *Bycie i czas*, tłum. B. Baran, Warszawa 2004, s. 44 (§ 7).

► trans. (przekłady z języka obcego na język obcy)

Gilles Deleuze, *Desert Islands and Other Texts 1953-1974*, trans. M. Taormina, Los Angeles – New York 2004, s. 22.

ZASADY SZCZEGÓŁOWE TWORZENIA PRZYPISÓW

► Monografie:

Inicjał imienia i nazwisko autora, *tytuł książki*, (skrót „tłum.” oraz inicjał imienia i nazwisko tłumacza; jeśli przekład tomu wykonało więcej niż dwóch tłumaczy, zapisujemy dwóch pierwszych i skrót „i in.”, w tekstach obcojęzycznych skrót „et al.”), miejsce i rok wydania, strona/strony.

W. Stróżewski, *Istnienie i sens*, Kraków 2005, s. 2 i n.

L. Wittgenstein, *Dociekania filozoficzne*, tłum. B. Wolniewicz, Warszawa 2005, s. 22.

M. Heidegger, *Znaki drogi*, tłum. S. Blandzi, M. Falkowski i in., Warszawa 1999, s. 22.

► W przypadku zbioru tekstów jednego autora:

Inicjał imienia i nazwisko autora, *tytuł tekstu*, (skrót „tłum.” oraz inicjał imienia i nazwisko tłumacza), [w:] idem/eadem, *tytuł zbioru/książki*, miejsce i rok wydania, strona/strony.

J. Tischner, *Martina Heideggera milczenie o Bogu*, [w:] idem, *Myślenie według wartości*, Kraków 2002, s. 142.

M. Heidegger, *Czym jest metafizyka?*, tłum. K. Pomian, [w:] idem, *Budować, mieszkać, myśleć. Eseje wybrane*, Warszawa 1977, s. 35-36.

► Rozdział w monografii:

Inicjał imienia i nazwisko autora, *tytuł artykułu*, (skrót „tłum.” oraz inicjał imienia i nazwisko tłumacza), [w:] *tytuł książki*, red. inicjał imienia i nazwisko (jeśli jest więcej niż dwóch redaktorów zbioru, należy wpisać dwóch pierwszych i skrót „i in.”, w tekstach obcojęzycznych skrót „et al.”), miejsce i rok wydania, strona/strony.

M. Gołębiowska, *Prawda a metafora*, [w:] *Wiedza a prawda*, red. A. Motycka, Warszawa 2005, s. 100.

► Artykuł w czasopiśmie:

Inicjał imienia i nazwisko autora, *tytuł artykułu*, (skrót „tłum.” oraz inicjał imienia i nazwisko tłumacza), „tytuł czasopisma” rok wydania, numer/zeszyt, strona/strony.

M.P. Markowski, *Bajeczna spekulacja. Derrida, Heidegger i poezja*, „Literatura na Świecie” 1998, nr 11-12, s. 98.

J. Mizera, *Martina Heideggera osławianie fenomenologii*, „Principia” 2007, tom XLVII-XLVIII, s. 98.

P. Ricoeur, *Metaforyczne i metafizyczne*, tłum. T. Komendant, „Teksty” 1980, nr 6, s. 98.

► Hasła w encyklopediach:

Inicjał imienia i nazwisko autora hasła, [hasło:] *hasło*, w: tytuł źródła, tom, miejsce i rok wydania, strona/strony.

J. Kowalski, [hasło:] *Epos*, [w:] *Słownik terminów literackich*, t. 1, Kraków 1986, s. 54.

► tekst opublikowany w Internecie (zgodnie ze standardem APA):

Autor/redaktor. (rok). *Tytuł*. [Tryb dostępu]. Wydawnictwo (opcjonalnie). Protokół dostępu: dostawca/dane identyfikujące bazę lub numer [data dostępu].

L. Nowak (1996). *Podręcznik internauty: podstawowe informacje o sieci*. [On-line]. Protokół dostępu: <http://www.pagi.pl/pagi.start/PODRECZNIK/podmenu.htm> [22 grudnia 1999].

Ł. Kuryłowicz (1999). *Encyklopedia kompozytorów*. [Online]. Protokół dostępu: <http://klasyka.cavern.com.pl/> [2000, April 14].

W przypadku wskazania na więcej niż jedno źródło danego tekstu: inicjał imienia i nazwisko autora, [1] źródło pierwsze wg opisanych zasad, [2] źródło drugie wg opisanych zasad.

M. Heidegger, *Moja droga do fenomenologii*, [1] tłum. G. Sowinski, „Pismo Literacko-Artystyczne” 1989, nr 9 (88), s. 30, [2] tłum. C. Wodziński, [w:] idem, *Ku rzeczy myślenia*, Warszawa 1999, s. 100.

Przypisy obcojęzyczne:

►w publikacji zbiorowej niejednolitej należy podać inicjał imienia i nazwisko autora przywoływanego fragmentu pracy, tytuł fragmentu (gdy jest to wyodrębniona wyraźnie część, zasada ta nie odnosi się do tytułów rozdziałów i paragrafów), przyimek „[w:]”, tytuł publikacji zbiorowej, oznaczenie zależne od tego, w jakim języku napisane jest dzieło, np. w języku angielskim „ed.” albo „eds.”, inicjał imienia i nazwisko redaktora lub inicjały imion i nazwiska redaktorów (jeśli jest ich więcej niż dwóch, wymieniamy dwóch pierwszych i wpisujemy skrót „et al.”), miejsce (w oryginale) i rok wydania, stronę/strony.

B. Swart, *From Rome to Maastricht and Beyond: the Problem of Enforcing Community Law*, [w:] *Enforcing European Community Rules. Criminal Proceedings, Administrative Procedures and Harmonization*, eds. Ch. Harding, B. Swart, London 1996, s. 130.

The Norton Facsimile: The First Folio of Shakespeare, ed. C. Hinman, New York 1968, s. 2312.

►W przypadku publikacji obcojęzycznej w alfabecie innym niż łaciński należy podać tytuł transkrybowany na alfabet łaciński, a w nawiasie obok zamieścić tytuł w alfabecie oryginalnym (wzorzec transkrypcji według normy ISO).

O. Fryckuj, *Konstytucyjne prawo Ukrainy*, Kijiw 2002 (O. Фрицький, *Конституційне право України*, Київ 2002), s. 449.

BIBLIOGRAFIE

W konstruowaniu bibliografii obowiązują

►alfabetyczny układ nazwisk

►rozpoczynanie każdego zapisu nazwiskiem przywołanego autora, po nim pełne imię (w ostateczności inicjał lub inicjały).

Reszta zasad taka sama jak w odniesieniu do przypisów.